

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5590/2023
21.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Обједињена наплата“ Ниш, чији је пуномоћник Адриана Динић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Станимир Радосављевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2550/19 од 08.12.2020. године, у седници одржаној 21.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2550/19 од 08.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 5316/18 од 23.05.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати накнаду за инвестиционо одржавање у износу од 1.309,00 динара, за етажно одржавање у износу од 2.890,00 динара, за грађевинско земљиште у износу од 532,00 динара и накнаду за топлотну енергију у износу од 24.689,00 динара, све са законском затезном каматом од 01.09.2008. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца за износ од 3.900,00 динара, са припадајућом каматом, на име накнаде за топлотну енергију. Ставом трећим изреке укинута је решење о извршењу Општинског суда у Нишу Ив 3928/08 од 02.09.2008. године у делу у коме је наложено туженом да тужиоцу на име главног дуга плати износ од 33.320,00 динара са каматом и за трошкове поступка у износу од 3.732,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 26.709,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2550/19 од 08.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и четвртим изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 395. Закона о парничном

поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09), који је у ревизији погрешно означен као члан 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Апелациони суд у Нишу се решењем РЗ 32/23 од 14.02.2023. године изјаснио да не предлаже Врховном касационом суду одлучивање о посебној ревизији туженог у смислу члана 395. ЗПП.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, када је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотри правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

С обзиром на то да Апелациони суд у Нишу није предложио одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, по оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије прописане чланом 395. ЗПП нису испуњени.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09).

Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службени гласник РС“, број 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. У овом случају, правноснажна другостепена пресуда донета је 08.12.2020. године, након ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Иницијални акт – предлог за извршење поднет је 01.09.2008. године, а вредност предмета спора је 33.320,00 динара.

С обзиром да се у овом имовинскоправном спору тужбени захтев односи на новчано потраживање, а вредност предмета спора је 33.320,00 динара, која не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 404. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић